

קנוניה ציונית, שמטרתה האמיתית היא לפלג את הערבים.

פרס וערכא

אלם בטווח הרחוק יותר עשויה להתפתחות החדשה להביא רווקא לתוצאות חיוביות.

האחרות החרישה מחוקת את מנהיגותו של ערפאת, ואת כוחו של אש"ף. ערפאת היה ונשאר משוכנע כי העם הפלסטיני זקוק להסדר מדיני עם ישראל, אל, שיאפשר את הקמתה של מדינה פלסטינית לצד ישראל. חיזוק מעמדו של ערפאת מוכרח להביא, מעבר לשי קולים טאקטיים מידיים, לחיזוק העמדה הזאת.

ערפאת אינו מתכחש לעמדתו הבסיסית, ומי שמקבל עמדתו שיוזג את מנהיגותו, אחרי פילוג של שנים, יודע שהוא תומך במנהיג הממושיך לרגול בקו של השלמה עם ישראל.

ובעיקר: היעד המידי הוא כינוס ועידה בינלאומית, בהשתתפות ישראל

זה עשוי להתגלות

כתכסיס לשילוב

הפלגים הקיצוניים

בתהליך השלום

ואש"ף, בכך דוגלים עתה כל מרכיבי אש"ף, גם אותם הקרויים "קיצונים" (אך לא הגופים הנמצאים מחוץ לאש"ף, כמו כנופיית אברנידאל).

מי שדוגל בוועידה בינלאומית, דוגל בהכרח בשלום עם ישראל — שהרי זוהי המטרה הממשית של הוועידה, להלכה ולמעשה. הוא גם דוגל בהכרח בישיבה היחד עם נציגות רישית של מדינת ישראל, לשם ניהול משא ומתן רישמי.

כיום מתנגדת לכך ממשלת ישראל, דווקא. בעוד שכל פלגי אש"ף שואפים לכך.

משמע: ממשלת ישראל קיצונית כיום הרבה יותר מאשר הגופים הקיצוניים באש"ף.

אם אכן תימצא נוסחת-סלא שתגשר בין עמדתו של שימ"ץ עוז סרס ובין עמדת יאסר ערפאת לגבי הוועידה הבינלאומית, עשוי המהלך הנוכחי של ערפאת להתגלות ברבות הימים כמכסיס גאוני של שי לוב הפלגים היותר קיצוניים בתהליך השלום.

האם זה אפשרי? לכאורה, המרחק אינו גדול. פרס מסכים שנציגים פלסטיניים, המקובלים על אש"ף, אך שלא יהיו חברים רשמיים באש"ף, ישתתפו בוועידה (במישלת ירדנית-פלסטינית). ערפאת מצידו הודיע באחרונה שהנציגים הפלסטיניים בוועידה אינם חייבים להיות פעילי אש"ף, מכיוון שכל פלסטיני בעולם הוא חבר אש"ף.

הוא גם הציע שהפלסטינים יופיעו בוועידה במסגרת מישלת כללית משותפת מטעם הליגה הערבית.

הצהרה זו הוכחשה, כרגיל, אך ברור כי ערפאת מסר אור תה באיתות לישראל ולא רצות הברית.

אם תקום אחדות אש"ף מחדש, כפי שנראה עתה, לא יפגע הרבר כסיכויים לכנס את הוועידה הבינלאומית. להיפך, מבחינה פלסטינית יכולות ההכנות להימשך — כפי שרוצה גם שימעון פרס.

תהליכים סוליטיים שונים מאוד זה מזה, ולעיתים אף מנוגדים זה לזה למראית-עין, יכולים להוביל ליעד משותף אחד. יתכן שזה יקרה גם הפעם.

שלמה מוסאייף (באמצע) ואביו (משמאל) מטבעות שנעלמו למשה דיין

של מצחצח הנעליים

מהסוויטה. למחרת הבוקר הגיע מיכתב של ליו, לאמור: "סליחה על ההתפרצות. כשאני רואה דם, אני מאברת את העשתונות. אני מקווה שהסיפור הזה יישאר לעולם כינינו" למיכתב היה מצורף צ'ק על סך 200 אלף ל"ש, מחיר הצמיה. לפני שנה חזר מוסאייף ארצה. מצד צה"ה נעלמו לשעבר ערך סדר ל-80 בני מישפת מוסאייף. האב ישב בי ראש.

אותה. היא צרחה לעומתו: "תוריד את הר" בר המחורבן הזה מהיד שלי! אני לא שוכנת לעולם לישון כשיש עליי תכשיטים!" הצמיד לא ירד בקלות, מפני שהיה מרוה בשומנים. שלמה נטל לידו מברג, ובעזרתו ניסה להוריד את הצמיד. תוך כדי כך שרט אותה. היא התחילה לצרוח באופן היסטרי, ושני שומרי הראש שלה סילקו אותו

היוקרה בלונדון רכש משייח ערבי, שהסתבך והיה צריך להיעלם במהירות מלונדון. זוהי רירה בת 10 חדרים כבית שיש לו מיזוקה. השכן שלו הוא הלורד ספנסר, אביה של הנסיכה דיאנה.

לזוג שלוש בנות — דורית, מומחית לריהוט רירות מפוארות, כיום גרושה; תמי, שחורה בתשובה, ושרון (שש").

עסקיו של מוסאייף ותחביביו יכר לים גם הם לשמש חומר לאגדות. למשל: פעם נודע לו כי בעת הקמת שדהתעופה בעיראק גילה הקבלן עתיקות. הוא מיהר לשם, נתן לקבלן במתנה שעון משוכך ביהלומים, ובת מורה קיבל ארגונים של מימצאים, ובהם עתיקות שלא יסולאו בפז. הוא גם רג להפיץ בקרב הערבים שאם יתגלו עתיקות באיזשהו מקום, הוא מוכן לקנותם באופן דיסקרטי, תמורת יד לומים.

כתחביב הוא אוסף עתיקות, ובמי יוחד סיפרי יוראיקה. האוסף שלו נד שב כשווה יותר מ-100 מיליון דולר. על חלק ממנו שם המוסיאון הבריטי את עינו.

ליז בשר ובשר

לקוחה המפורסמת ביותר של מוסאייף היא ליז טיילור. גם על כך יש אגדות.

כאשר היתה ליו נשואה לריצ'ארד ברטון, היא נכנסה לחנותו של מוסאייף ובחרה בצמד משוכך באמרלדים ובי הלומים, במחיר 200 אלף לירות שטר לינג. היא ביקשה לקחת אותו למלון דורצ'סטר, כדי להראותו לבעלה.

בי 11 בלילה, אחרי שמוסאייף כבר הלך לישון, צילצל אצלו הטלפון. ליו תבעה בקול היסטרי שיכוא מייד למ לונה. כשהוא לבוש בפיג'מה, ועליה מעיל עליון, רץ למלון. הרלת לטוויטה שלה היתה פתוחה. הוא מצא את ליז — "שמנה כמו פרה" — שומנה בקרמים ושוכנת בכותונת לילה על מיטתה. הוא בקושי זיהה

הנותרים של ממשלת-המנדט. עם פרוץ מלחמת-העצמאות התגייס לצ" בא החדש ונפצע בראשו באחד הקרבות על ירושלים. כשהשתפר מצבו, הוחלט להעבירו הביתה. כשהגיע לשם במדינת, שאל האב במה העניין. כשי אמרו לו כי הביאו את בנו לשם החלמה, השיב האב: "וזה טעות בכתובת. אין לי בן כזה!"

האב היה יכול פנינים בעל קשרים עולמיים. פעם ישב בכלא ביפאן בגלל עסקיו.

מגע מיני פסול

למה הצעיר הכיר צעירה בשם עליזה, בת מישפת זומר ניץ השכנה. הוא התאהב בעיניה הכחורות.

לא כן האב. זה טען כי ליהודיה לא יכולות להיות עיניים כחולות, ועל כן אין היא יהודיה.

עליזה היא טיפוס לא-רגיל, כמו בע"לה. בנעוריה היתה באצ"ל, וגם עזרה לכלוא אותה בכית-הספר שלה שני חיילים בריטיים חטופים. גם אחרי קום המדינה היתה רבת-עלילות. סופר עליה כי שגריר מסיסקו בישראל בשינות ה-50 התאבד בגללה.

על בנות מישפת זומרניץ התהלכו בירושלים אגדות. אחת מהן: שאמן לימרה אותן מילדות כי מין זה גועלי נפש. אחותה, שנישאה בקנדה, סירבה לקיים יחסים-אישיות עם בעלה. הבעל בא עימה במגע רק אחרי שהורדמה. כשהתעוררה, יצאה מדעתה.

הזוג מוסאייף עבר ללונדון לפני 25 שנה, אחרי ששלמה הסתבך בעיסקי מטבעות שנעלמו מן האוסף של האוניברסיטה בפרשה זו היה מעורב גם משה דיין, שהיה בעצמו כחשאי סוחר-עתיקות גדול. שריאוצר, פינחס ספיר, הוא שעור למוסאייף להיחלץ מצרה זו ולהקים בלונדון חנות של תכשיטים במלון הילטון.

כחנות זו התמחה מוסאייף בעיקר במכירת תכשיטים יקרים לשייח'ים ולנסיכים מחצי-האי ערב. "אני מתפלל בכל פעם שיוולד בן לאיזה שייח' בכובית. כי אז, מרוב שימחה, הוא קונה אצלי ערימה של תכשיטים יקרים." את הדירה שלו בכיכר-גרובנר רבת

הדוכס והדוכסית של וינדזור (1951) לא תכשיטים